

ΕΝΙΝΤ ΜΠΛΑΪΤΟΝ
ΟΙ
**ΜΥΣΤΙΚΟΙ
ΕΠΤΑ**

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ

Enid
Blyton

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1

Η συνάντηση των Μυστικών Επτά

«Μαμά, έχεις να μας δώσεις κάτι να πιούμε;» ρώτησε η Τζάνετ. «Ίσως και κάτι να τσιμπήσουμε;»

«Μα μόλις φάγατε πρωινό!» είπε έκπληκτη η μητέρα της. «Και ο καθένας σας έφαγε από δυο λουκάνικα. Δεν είναι δυνατόν να θέλετε κι άλλο!»

«Ναι, αλλά σήμερα το πρωί θα κάνουμε το τελευταίο συμβούλιο των Μυστικών Επτά, στην αποθήκη» δήλωσε η Τζάνετ. «Σκεφτήκαμε ότι οι συναντήσεις δεν θα είναι πια απαραίτητες όταν επιστρέψουμε στο σχολείο. Δεν συμβαίνει τίποτα το ενδιαφέρον τότε...»

«Θα ξαναμαζευτούμε στις διακοπές των Χριστουγέννων» τη διέκοψε ο Πίτερ. «Έτσι δεν είναι παλιόφιλε, Σκάμπερ;»

Ο σκύλος, ένα σπάνιελ με χρυσαφένιο τρίχωμα, κούνησε ζωηρά την ουρά του και γάβγισε.

«Λέει μακάρι να ερχόταν στο τελευταίο μας συμβούλιο» εξήγησε η Τζάνετ κάνοντας τον διερμηνέα.

Ύστερα στράφηκε προς τον Σκάμπερ λέγοντας: «Φυσικά και μπορείς να έρθεις, Σκάμπερ».

«Δεν είπε αυτό» τη διέκοψε πάλι ο Πίτερ χαμογελώντας. «Είπε ότι αν πρόκειται να πάρουμε μαζί μας στο συμβούλιο οποιαδήποτε λιχουδιά, τότε θα του άρεσε να συμμετάσχει κι αυτός!»

Ο Σκάμπερ συμφώνησε με ένα γάβγισμα και ακούμπησε την πατούσα του πάνω στο γόνατο του Πίτερ.

«Θα σας δώσω λεμόνια και ζάχαρη για να φτιάξετε μόνοι σας λεμονάδα» είπε τότε η μητέρα τους. «Σας αρέσει να την φτιάχνετε μόνοι σας, έτσι δεν είναι; Μπορείτε επίσης να δείτε αν περίσσεψε κανένα μικρό κέικ στο κουτί του μπουφέ. Θα έχουν μάλλον ξεραθεί, αλλά ξέρω ότι δεν σας πειράζει αυτό!»

«Σ' ευχαριστούμε, μαμά» φώναξε η Τζάνετ. «Έλα, Πίτερ. Ας τα ετοιμάσουμε, γιατί σε λίγο θα έρθουν οι άλλοι!»

Έτρεξαν στο κελάρι. Ο Σκάμπερ ακολουθούσε ξοπίσω τους λαχανιασμένος. Μικρά κέικ! Ξερά ή όχι, του άρεσαν τόσο όσο και στα παιδιά.

Η Τζάνετ διάλεξε μερικά λεμόνια και πήγε να πάρει τη ζάχαρη από τη μητέρα της. Ο Πίτερ άδειασε τα ξεραμένα γλυκά σ' ένα πιάτο. Ύστερα οι τρεις τους κατηφόρισαν προς την αποθήκη. Η Τζάνετ είχε φέρει τον λεμονοστύφτη και μια μεγάλη κανάτα με νερό. Ήταν πολύ διασκεδαστικό να φτιάχνουν λεμονάδα.

Άνοιξαν την πόρτα της αποθήκης, που πάνω της υπήρχαν με πράσινο χρώμα τα γράμματα Μ.Ε. – τα αρχικά των Μυστικών Επτά!

«Η μυστική μας ομάδα υπάρχει εδώ και πολύ καιρό» είπε η Τζάνετ καθώς άρχισε να στύβει ένα λεμόνι. «Και δεν την έχω βαρεθεί καθόλου! Εσύ, Πίτερ;»

«Και βέβαια όχι!» φώναξε ο Πίτερ. «Αρκεί να σκεφτείς όλες τις περιπέτειες που ζήσαμε και τα συναρπαστικά πράγματα που κάναμε! Όμως, θεωρώ πως οι Μυστικοί Επτά δεν πρέπει να ξανασυναντηθούν μέχρι τις διακοπές των Χριστουγέννων. Ο μοναδικός λόγος είναι ότι νυχτώνει πολύ γρήγορα αυτό το διάστημα και κλεινόμαστε νωρίς μέσα».

«Ναι, και τίποτα ιδιαίτερο δεν συμβαίνει» συμφώνησε η Τζάνετ. «Αχ, Σκάμπερ... Δεν μπορεί να σου αρέσουν οι στυμμένες λεμονόκουπες, χαζούλιακα! Άφησέ τις!»

Ο σκύλος υπάκουσε. Σίγουρα δεν του άρεσαν! Κάθισε κάτω με μια έκφραση αποστροφής και με τη γλώσσα κρεμασμένη έξω. Ο Πίτερ έριξε μια ματιά στο ρολόι του.

«Όπου να 'ναι θα έρθουν οι άλλοι» είπε. «Μακάρι να συμφωνήσουν ότι αυτό θα είναι το τελευταίο μας συμβούλιο πριν από τα Χριστούγεννα. Καλό θα ήταν να μαζεύαμε τα σήματά τους για να τα βάλουμε σε ασφαλές μέρος. Αν δεν το κάνουμε, ίσως κάποιο χαθεί».

«Ή, ακόμα χειρότερα, μπορεί εκείνη η ανόητη αδελφή του Τζακ να το πάρει και να το φορέσει» συμπλήρωσε η Τζάνετ. «Πώς τη λένε; Σούζι; Πίτερ, χαίρεσαι που εγώ δεν σου είμαι φόρτωμα όπως είναι αυτή για τον Τζακ;»

«Ε, κάποιες φορές είσαι λιγάκι ενοχλητική!» την πείραξε εκείνος.

Η Τζάνετ, θυμωμένη, του έριξε μερικές σταγόνες λεμόνι στα μάτια!

«Όχι, όχι αυτό! Δεν ξέρεις ότι το λεμόνι τσούζει όσο τίποτε άλλο; Σταμάτα, Τζάνετ!»

Εκείνη δεν συνέχισε.

«Δεν αξίζει να σπαταλάω τον χυμό» είπε. «Άκου! Κάποιος έρχεται!»

Ακούστηκαν βήματα στο μονοπάτι και ένας χτύπος στην πόρτα. Ο Σκάμπερ γάβγισε.

«Το σύνθημα!» φώναξε ο Πίτερ, ο οποίος ποτέ δεν άνοιγε την πόρτα αν δεν ακούγονταν τα σωστά λόγια.

«Κρεμμυδάκια τουρσί» είπε μια χαρωπή φωνή.

Αυτό ήταν το τελευταίο σύνθημα των Μυστικών Επτά, που το είχε προτείνει ο Κόλιν, αφού την προηγούμενη φορά που είχαν συναντηθεί, η μητέρα του έφτιαχνε κρεμμυδάκια τουρσί. Ήταν τόσο ανόητο για σύνθημα, που όλοι είχαν γελάσει. Ο Πίτερ όμως είχε πει ότι θα μπορούσαν να το κρατήσουν μέχρι να σκεφτούν κάποιο καλύτερο.

«Έφερές το σήμα σου;» ρώτησε ο Πίτερ ανοίγοντας την πόρτα.

Απέξω στεκόταν η Μπάρμπα. Εκείνη του το έδειξε με περηφάνια.

«Είναι καινούριο» δήλωσε. «Το παλιό είχε βρομίσει αρκετά, κι έτσι έφτιαξα άλλο».

«Πολύ ωραίο» θαύμασε ο Πίτερ. «Πέρασε μέσα. Κοίτα, έρχονται άλλα τρία μέλη».

Ξανάκλεισε την πόρτα. Η Μπάρμπα κάθισε πάνω

σ' ένα κιβώτιο, δίπλα στην Τζάνετ. Την παρακολουθούσε να ανακατεύει τη λεμονάδα. *Τοκ τοκ!* Ο Σκάμπερ γάβγισε καθώς ακούστηκε νέο χτύπημα.

«Το σύνθημα!» φώναξαν μαζί ο Πίτερ, η Τζάνετ και η Μπάρμπαρα.

«Κρεμμυδάκια τουρσί» φώναξαν όλοι δυνατά.

Ο Πίτερ άνοιξε απότομα την πόρτα. Ήταν κατσουφιασμένος.

«ΠΟΣΕΣ ΦΟΡΕΣ πρέπει να σας πω ότι δεν είναι ανάγκη να φωνάζετε δυνατά το σύνθημα;» ρώτησε. «Αν περνούσε κάποιος αποδώ, θα το είχε ακούσει».

«Μα κι εσείς φωνάξατε το σύνθημα με όλη σας τη δύναμη» διαμαρτυρήθηκε ο Τζακ. «Τέλος πάντων, ας διαλέξουμε ένα νέο. Ο Τζορτζ νόμιζε ότι το σύνθημα ήταν “λάχανο τουρσί” κι εμείς του το θυμίσαμε».

«Τι καλά που...» άρχισε να λέει ο Πίτερ, αλλά ο Σκάμπερ γρύλισε καθώς ένα ακόμα χτύπημα ακούστηκε στην πόρτα.

«Το σύνθημα!» φώναξε ο Πίτερ. «Κρεμμυδάκια τουρσί» ακούστηκε η γελαστή φωνή της μητέρας του. «Αυτό κι αν είναι σύνθημα! Σας έφερα μερικές σπιτικές καραμέλες μέντας, για να βάλω κι εγώ ένα χεράκι στο τελευταίο συμβούλιο».

«Αχ, ευχαριστούμε, μαμά» είπε η Τζάνετ και άνοιξε την πόρτα.

Πήρε τις καραμέλες και τις έδωσε στον Πίτερ. Εκείνος όμως, μόλις έφυγε η μητέρα του, κοίταξε γύρω του συνοφρυωμένος.

«Τα βλέπετε;» είπε. «Οποιοσδήποτε θα μπορούσε να είχε ακούσει το σύνθημα. Απλώς, έτυχε να είναι η μητέρα μου. Ποιος λείπει;»

«Εγώ είμαι εδώ, όπως κι εσύ, ο Τζορτζ, ο Τζακ, η Μπάρμπαρα και η Παμ» μέτρησε η Τζάνετ. «Λείπει ο Κόλιν. Α! Να τος, έρχεται!»

Τοκ τοκ! Ο Σκάμπερ γάβγισε ελαφρά για να τον καλωσορίσει. Γνώριζε πολύ καλά κάθε μέλος των Μυστικών Επτά. Ο Κόλιν είπε το σύνθημα και μπήκε στην αποθήκη. Τώρα η ομάδα τους είχε συμπληρωθεί.

«Κάθισε, Κόλιν» είπε ο Πίτερ. «Ας πιάσουμε δουλειά, μόλις η Τζάνετ μάς σερβίρει τη λεμονάδα».

Μια παρέα θαρραλέων παιδιών ξετρελαίνονται να λύνουν μυστήρια και σκοτεινές υποθέσεις μαζί με τον σκύλο τους τον Σκάμπερ. Αυτοί είναι οι Μυστικοί Επτά, μία από τις δημοφιλέστερες σειρές της πολυβραβευμένης Ένιντ Μπλάιτον που έχει αγαπηθεί από εκατομμύρια αναγνώστες σε όλο τον κόσμο.

Οι Μυστικοί Επτά προσπαθούν να κρατούν τη Σούζι, την εκνευριστική αδελφή του Τζακ, που συνέχεια χώνει τη μύτη της παντού, μακριά από τις υποθέσεις τους. Εκείνη δημιουργεί τη δική της ομάδα και τους ρίχνει σε μια καλοστημένη παγίδα, με τον Ντικ τον Βαρέλα και τον Τομ τον Κατεργάρη. Τα πράγματα, όμως, έρχονται έτσι που οι Μυστικοί Επτά βρίσκονται αντιμέτωποι με μια επικίνδυνη σπείρα κακοποιών. Και βάζουν όλα τους τα δυνατά για να ματαιώσουν τα σατανικά σχέδια των αδίστακτων παρανόμων.

www.minoas.gr

9 786180 220674
ISBN 978-618-02-2067-4
ΚΩΔ. 22478

7+